

عنوان مقاله:

تحلیل انتقادی رهیافت علامه طباطبایی به جریان های تفسیری

محل انتشار:

دوفصلنامه کتاب قیم، دوره 4، شماره 11 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

سیدهدایت جلیلی سنزیقی - استادیار دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

تحلیل علامه طباطبایی از تاریخ تفسیر و برآورد او از میراث تفسیری پشتیبان و طرحی که برای چگونگی تفسیر فرابیش می نهد، نقطه عطف و تعیین کننده ای را برای جریان تفسیر و تفسیر پژوهی رقم می زند. هر دو روایت وی از جریان های تفسیری که نقطه ثقل و بن مایه آن، نوع مواجهه آنها با متن قرآنی است. آمیزه ای از جنبه توصیفی و تجویزی است. تقسیم بندی دو گانه تطبیق و تفسیر گوهر جریان شناسی و نظریه پردازی و بنیاد داوری اوست. این مبنا، بر پیش فرض های مخدوشی استوار است و از حیث معرفت شناختی، راه گشا و تبیین کننده نیست. این تفکیک حداکثر، در مقام گردآوری به کار می آید و نه مقام داوری؛ در حالی که طباطبایی آشکار، آن را در مقام داوری در میراث تفسیری مفسران به کار بسته است. طباطبایی نگاه تاریخی به تفسیر و طبقه بندی گونه های تفسیری را به مثابه مقدمه ای برای تاسیس روش تفسیری خاص و سلب اعتبار و مشروعیت از سایر جریان های تفسیری طرح می کند.

کلمات کلیدی:

علامه طباطبایی، چیستی تفسیر، جریان های تفسیری، گونه های تفسیری، نظریه تفسیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/808831>

